

Õiguskantsler

Erik Lepikson
Advokaadibüroo Kasak & Missik
kasak@kasak.ee

Teie nr
Meie 08.05.2015 nr 6-4/141489/1502051

Lõppvastus
Liikluses osalevatele sõiduautodele paigaldatud reklaam
kui Tallinna reklaamimaksu maksuobjekt

Lugupeetud härra Lepikson

Pöördusite minu poole 04.12.2014 avaldusega, kus kirjeldasite oma kliendi, Autode Müügi- ja Teenindustevõtete Eesti Liidu (AMTEL) Tallinnas kehtestatud reklaamimaksuga seonduva mure. Selgitasite, et Tallinna Ettevõtlusamet on edastanud mitmele AMTEL liikmele infot, et sõiduautodel – sh linnaliikluses osalevatel sõiduautodel – kuvatud reklaami eest tuleb tasuda reklaamimaksu. AMTEL kahtleb, kas selline Tallinna Ettevõtlusameti käsitus on põhjendatud ja kooskõlas [kohalike maksude seaduse](#) (KoMS) § 10 lõikega 1. AMTEL leiab, et liikluses osalevad reklaamkirjeid kandvad sõiduautod ei ole hõlmatud KoMS § 10 lõikes 1 nimetatud reklaamimaksu maksuobjektiga. Palusite mult selle kohta arvamuse.

Teavitasin Teid 22.12.2014 kirjaga, et võtsin Teie avalduse menetlusse. Teie tõstatatud küsimuses õige ja õiglase otsuse langetamiseks pidasin vajalikuks uurida kõigepealt, kas ja millistel tingimustel võib sõiduautodel kuvatud reklaam olla KoMS § 10 lg 1 järgi reklaamimaksu objekt. Pöördusin selle kohta teabe saamiseks [rahandusministri poole](#).

[Rahandusminister vastas](#) mu teabe nõudmisele 22.01.2015. Ta selgitas, et KoMS § 10 lg 1 võimaldab kohalikel omavalitsustel kehtestada reklaamimaksu vaid linna või valla territooriumile püsivalt paigaldatud reklaamidele ning ühissõidukitele paigaldatud reklaamidele. Liikluses osalevad sõiduautod ei ole KoMS § 10 lg 1 järgi reklaamimaksu objektiks. Rahandusminister põhjendas seda sellega, et „ühissõidukeid [saab] seostada vastava omavalitsuse territooriumiga ning maksustada reklaamimaksuga. Seevastu sõiduautod võivad vabalt sõita mööda maailma ja nende liikumine ei ole piiratud mingil viisil ühe omavalitsuse territooriumiga. Samuti on võimatu kindlaks teha, kas reklaami kandev sõiduauto on mingis vallas või linnas 1 minuti või 3 kuud.“

Rahandusminister märkis, et reklaamimaksu objektiks võib KoMS § 10 lg 1 alusel olla siiski ka sõiduautole paigaldatud reklaam, kui auto asub valla või linna territooriumil just reklaami esitamise eesmärgil pikemat aega ega osale liikluses – nt „kui auto on sõiduvõimetu (nt rattaid all ei ole) või seisab linna või valla territooriumil püsivalt ja ei osale liikluses (st sõiduautot kasutatakse reklaami alusena)“. Rahandusminister märkis, et selliste sõiduautode puhul „tuleb igal konkreetsel juhul hinnata aega ja muid olulisi asjaolusid, kas määrata reklaamimaksu või mitte. Selle hindamine on kohaliku maksuhalduri pädevuses“.

Õiguskantsleri Kantselei

Kohtu 8, 15193 TALLINN. Tel 693 8404. Faks 693 8401. info@oiguskantsler.ee www.oiguskantsler.ee

Kokkuvõttes tõlgendab rahandusminister KoMS § 10 lõiget 1 kitsalt ning see tõlgendus erineb Teie pöördumises välja toodud väidetavast Tallinna Ettevõtlusameti seisukohast, et reklaamimaksu objektiks on igasugune reklaami kandev sõiduauto, olenemata selle kasutuskorrast või paiknemisest (sh sõiduautomüüjate kasutatavad proovisõiduautod, tööalasteks sõitudeks kasutatavad ettevõtjale kuuluvad autod ja nt ettevõtja töötajate autod). Nõustun rahandusministri poolt kohaliku maksude seadusele antud tõlgendusega.

[Tallinna Linnavolikogu 17.12.2009 määrus nr 44 „Reklaamimaks Tallinnas“](#) ei reguleeri selgelt, kas liikluses osalevatel sõiduautodel kuvatud reklaami käsitletakse Tallinna reklaamimaksu objektina. St Tallinna reklaamimääruse normide pinnalt ei ole võimalik üheselt aru saada, kas Tallinna Ettevõtlusamet võib tõepoolest pidada linnas liikuvatele autodele paigaldatud reklaami Tallinna reklaamimaksu objektiks. Sellest tulenevalt pidasin vajalikuks pöörduda [teabe nõudmisega](#) Tallinna Linnavalitsuse poole, et uurida, kuidas Tallinna Ettevõtlusamet selliseid olukordi käsitleb. Muu hulgas küsisin Tallinna Linnavalitsuse arvamust rahandusministri KoMS § 10 lg 1 osas antud tõlgenduse kohta. Oma [vastuses](#) asus Tallinna Linnavalitsus seisukohale, et tõlgendus, mille järgi KoMS § 10 lg 1 võimaldab maksustada reklaamimaksuga ka igapäevaselt liikluses osalevatele autodele kinnitatud reklaami, ei ole välistatud. Samas rõhutas Tallinna Linnavalitsus, et talle ei ole teada juhtumeid, kus Tallinna Ettevõtlusamet oleks selliselt reklaamilt reklaamimaksu nõudnud.

Viimasest tulenevalt ei ole mul alust väita, et Tallinna Ettevõtlusamet oleks väljunud Tallinnas kehtestatud reklaamimaksu kogumisel KoMS § 10 lg 1 piiridest ja seega eksinud põhiseaduses sätestatud seadusereservatsiooni põhimõtte vastu. Teisisõnu ei tuvastanud ma õigusrikkumist, mille peaksin Tallinna linnale ette heitma. Sestap lõpetan Teie pöördumise alusel algatatud menetluse. Loodan, et Teil on minu menetluse käigus kogutud teabest abi.

Lõpetuseks sooviksin juhtida Teie tähelepanu veel järgnevale. Kui Tallinna Ettevõtlusamet muudab oma senist halduspraktikat ning asub nõudma reklaamimaksu liikluses osalevale sõiduautole paigaldatud reklaamilt Tallinna reklaamimaksu määruse § 7 lõikes 7 sätestatud korras, siis on Tallinna Ettevõtlusameti otsuse adressaadil võimalik seda otsust vaidlustada halduskohtus. Kuivõrd halduskohtusse pöördumine võimaldab isikul kaitsta oma õigusi efektiivselt – sh efektiivsemalt, kui pöördumine õiguskantsleri poole palvega kontrollida kohaliku omavalitsuse tegevuse õiguspärasust, soovitan Teil kindlasti tutvustada seda võimalust AMTEL-le ja selle liikmetele.

Austusega

/allkirjastatud digitaalselt/

Ülle Madise

Teadmiseks: Tallinna Linnavalitsus